50 - पञ्चाश दशकम्
वत्सासुर बकासुरयोः वधम्

तरल मधुकृत् वृन्दे वृन्दावनेऽथ मनोहरे
पशुप शिशुभिस् साकं वत्सानु पालन लोलुपः ।
हल धर सखो देव श्रीमन् विचेरिथ धारयन्
गवल मुरली वेत्रं नेत्राभिराम तनुद्युतिः ॥ ॥50-1॥

विहित जगती रक्षं लक्ष्मी कराम्बुज लालितं
ददति चरण द्वन्द्वं वृन्दावने त्वयि पावने ।
किमिव न बभौ सम्पत् सम्पूरितं तरु वल्लरी
सलिल धरणी गोत्र क्षेत्रादिकं कमलापते ॥ ॥50-2॥

विलस दुलपे कान्ता रान्ते समीरण शीतले
विपुल यमुना तीरे गोवर्ध नाचल मूर्धसु ।
ललित मुरली नादः सञ्चारयन् खलु वात्सकं
क्वचन दिवसे दैत्यं वत्सा कृतिं त्व मुदैक्षथाः ॥ ॥50-3॥

रभस विलसत् पुच्छं विच्छायतोऽस्य विलोकयन्
किमपि वलित स्कन्धं रन्ध्र प्रतीक्ष मुदीक्षितम् ।
तमथ चरणे बिभ्रत् विभ्रामयन् मुहु रुच्चकैः
कुहचन महा वृक्षे चिक्षेपिथ क्षत जीवितम् ॥ ॥50-4॥

निपतति महादैत्ये जात्या दुरात्मनि तत् क्षणं
निपतन जव क्षुण्ण क्षोणीरुह क्षत कानने ।
दिवि परिमिलत् वृन्दाः वृन्दारकाः कुसुमोत्करैः
शिरसि भवतो हर्षात् वर्षन्ति नाम तदा हरे ॥ ॥50-5॥

सुरभिल तमा मूर्धनि ऊर्ध्वं कुतः कुसुमावली
निपतति तवेत् युक्तो बालैस् सहेल मुदैरयः ।
झटिति दनुज क्षेपेण ऊर्ध्वं गतस् तरु मण्डलात्
कुसुम निकरस् सोऽयं नूनं समेति शनैरिति ॥ ॥50-6॥

क्वचन दिवसे भूयो भूयस्तरे परुषातपे
तपन तनया पाथः पातुं गता भव दादयः ।
चलित गरुतं प्रेक्षामासुः बकं खलु विस्मृतं
क्षिति धर गरुच्छेदे कैलास शैल मिवा परम् ॥ ॥50-7॥

पिबति सलिलं गोप व्राते भवन्त मभि द्रुतः
स किल निगिलन् अग्नि प्रख्यं पुनर् द्रुत मुद्वमन् ।
दलयितु मगात् त्रोट्याः कोट्या तदाऽऽशु भवान् विभो
खल जन भिदा चुञ्चुः चञ्चू प्रगृह्य ददार तम् ॥ ॥50-8॥

सपदि सहजां सन्द्रष्टुं वा मृतां खलु पूतनाम्
अनुज मघमप्यग्रे गत्वा प्रतीक्षितु मेव वा ।
शमन निलयं याते तस्मिन् बके सुमनो गणे
किरति सुमनो वृन्दं वृन्दावनात् गृह मैयथाः ॥ ॥50-9॥

ललित मुरली नादं दूरान् निशम्य वधू जनैः
त्वरित मुपगम् यारादात् आरूढ मोद मुदीक्षितः ।
जनित जननी नन्दानन्दः समीरण मन्दिर
प्रथित वसते शौरे दूरी कुरुष्व ममामयान् ॥ ॥50-10॥

॥ सदा सर्वत्र गोविन्द नाम संकीर्तनम् गोविन्दा....गोविन्दा ॥
॥ श्री गुरुवायूरप्पा शरणम् श्री हरये नमः॥